

1968 மார்ச் 25]

இணைப்பு III.

[40-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க]
சென்னை பால்பண்ணை—பால் வழங்கும் திட்டம்—கொள்கை

விளக்கக் குறிப்பு

1. சென்னை பால் பண்ணைத் திட்டம்

சென்னை மாநகரில் வாழும் மக்களுக்கு நல்ல தரமுள்ள பாலை வழங்கும் நோக்கத்துடன் சென்னை பால் பண்ணை பால் வழங்கும் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. சென்னை மாநகரிலிருந்து 12 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலுள்ள மாதவரத்தைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு இத்திட்டம் நிறுவப்பட்டது. பால் பண்ணைக்கான நிலம், கட்டடங்கள், இயந்திரக் கருவிகள், பாலைச் சேகரித்து வழங்குவதற்கான வண்டிகள் உட்பட கால்நடைப் பண்ணையுடன் கூடிய நவீன வசதிகள் கொண்ட பால் பண்ணை ஒன்றை அமைப்பதற்கு ரூ. 224.70 இலட்சம் செலவாகியது. சென்னைமாநகரம் முழுவதிலும் அன்றாடம் இரு முறை பால் வழங்கும் நிலையங்களின் வாயிலாக மக்களுக்குப் பால் வழங்கும் பணியை இப்பால் பண்ணை மேற்கொண்டுள்ளது. மேலும் மருத்துவமனை போன்ற நிறுவனங்களுக்கும் இந்த பால் பண்ணை பால் வழங்குகிறது. மத்திய பால் பண்ணையைத் தவிர, இங்கு கால்நடைப் பால் பண்ணை ஒன்றும் உள்ளது. இங்கு கால்நடைகளை நியாயமான செலவில் பேணி வருவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தரப்படுகிறது.

2. மாதவரத்திலுள்ள பால் பண்ணைத் திட்டம்.

(i) இப்பண்ணையில் 4,000 கறவை மாடுகளுக்கு இடவசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டன் பால் வற்பிய 1,990 மாடுகளுக்கும் மற்றும் கன்றுகளுக்கும் இடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பண்ணை எட்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பிரிவிலும் 500 மாடுகள் தங்க வசதியுள்ளது. முதல் பிரிவு 1959 நவம்பர் திங்களில் முடிவு பெற்றது. ஏனைய பிரிவுகள், ஒவ்வொரு தொகுதியாக 1963 மார்ச் திங்களுக்குள் முடிக்கப் பெற்றன. உரிமைதாரர்கள் (Licensees) தங்குவதற்குக் குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எட்டு படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனை ஒன்றும் இக்குடியிருப்புக்குள் அமைந்துள்ளது. இதை மறுத்துவத்துறையே நிர்வகித்து வருகிறது. முழு நேர மருத்துவர் ஒருவர் அன்றாடம் மருத்துவப் பணியைக்கவனித்துக் கொள்கிறார். இலவசமாக மாடுகளுக்கு சிகிச்சையளிப்பதும் மாடுகள் தினம் பெருக்க வசதிகளும் இப்பண்ணைக்குள்ளேயே செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இக்குடியிருப்பில் கால்நடை மருத்துவமனை ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் ஒவ்வொரு பிரிவின்கும் நியமிக்கப்பட்ட கால்நடை மருத்துவரின் பணியையும் உரிமை

[1968 மார்ச் 25]

தாரர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இனப்பெருக்க வசதியை அளிப்பதற்காக பண்ணைக்குள் கால்நடை வளர்ப்புத் துறை நிர்வகிக்கும் மையக் கிராம நிலையம் (Key village centre) ஒன்றும் அமைந்துள்ளது.

பால் மரத்துப்போன கால்நடைகளைப் பேணி வருவது எப் பொழுதுமே சிக்கல் நிறைந்ததாகும். இப் பண்ணைக்குள் 100 மாடுகள் தங்கக்கூடிய இட வசதியுடன் பால் வற்றிய மாடுகளுக்கு மீட்புப் பண்ணை (salvage farm) ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 1961-ல் சோதனை அடிப்படையில் கன்று வளர்க்கும் பிரிவு ஒன்று இப்பண்ணையில் நிறுவப்பட்டது. தற்போதுள்ளவற்றிற்குப் பதிலாக அல்லது அவற்றிற்குக் கூடுதலாக நல்ல கன்றுகள் வளர்ப்பதே இதன் நோக்கமாகும். கன்று வளர்ப்புத் திட்டத்தின் படி உரிமம் பெற்றவர்களிடமிருந்து உயர் இனக் கன்றுகளைப் பெற்று அவற்றை அரசாங்கச் செலவில் வளர்த்து, அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாத்ததற்கு ஆகும் செலவை விலையாக வைத்து, உரிமம் பெற்றவர்களுக்கே அவை விற்பனை செய்யப்பட்டன. இத்தகைய கன்றுகளை மாட்டுத்தொழுவாங்களிலேயே கட்டி வைத்துத் தீவனம் போடப்படுவதால் இவற்றை வளர்த்து வருவதற்கான செலவு இப்பண்ணையில் அதிகமாகவது தவிர்க்க முடியாததாகும். எனவே, உரிமம் பெற்றவர்கள் அக்கன்றுகளை சந்தை விலைக்குப் பெறுவது சாத்தியமாக இருப்பதற்காக உரிமம் பெற்றவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு கன்று ஒன்றுக்கு ரூ. 10 வீதம் உதவித் தொகை அனுமதிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய சலுகைகள் அனுமதிக்கப்பட்ட பிறகும் உரிமைதாரர்கள் இவ்வசதிகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தயங்கினார்கள். இதனால் இத்திட்டம் கைவிடப்பட்டது. 1967-68-ல் ஆண்டுக்கு முன்னரே சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட கன்றுகளுக்கு மட்டிலும் கன்று உதவி உதவி தொகைத் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுகிறது. எனினும், இத்திட்டத்தின் கீழ் புதிதாக கன்றுகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவது நிறுத்தி விடப்பட்டது.

(ii) இத் துறையைச் சேர்ந்த உரிமைதாரர்களுக்குக் கால்நடைத் தீவனம் கிடைக்க வகை செய்யப்படுகிறது. வாரந்தோறும் அவர்களது பாலுக்காக வழங்கப்படும் விலையில் அச்செலவு சரிக்கட்டப்படுகிறது. தீவனத்தைப் பெருமளவில் பெறுவதற்காக ஒப்பந்தங்கள் வரவழைக்கப்படுகின்றன. கோதுமைத் தவிடு போன்ற விலைக்கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்ட பண்டங்கள் உணவு வழங்கல் துறை வழங்கும் பங்குவீத அடிப்படையில் கோதுமை ஆலைகளிலிருந்து ஒவ்வொரு திங்களும் பெறப்படுகின்றன.

(iii) கால்நடைகளை நல்லமுறையில் பேணி வருவதற்குப் புகந்தழை போகிய அளவு கிடைப்பது இன்றியமையாததாகும். பிண்ணைக்கு, தவிடு போன்ற பொருள்கள் கிடைத்தாலும் குறைந்த அளவு புல், கழை, வைக்கோல் போன்றவையும் கால்நடைகளுக்குத்

1968 மார்ச் 25]

தேவைப்படும். பின்னாக்கு போன்றவற்றிற்குப் பதிலாகப் புல், தழை போன்ற தீவனங்களைக் கால் நடைகளுக்குக் கொடுப்பதால், கால்நடை வளர்ப்புச் செலவு குறையும். கிட்டத்தட்ட மூன்று மைல் தொலைவிலுள்ள கொடுங்கையூர் மாநகராட்சி கழிவு நீர்ப் பண்ணையிலிருந்து தேவையான புல் கிடைக்கிறது. அது பட்டு மன்றி, பால் பண்ணைக்குள்ளேயே 70 ஏக்கர் பரப்பளவில் துறையினர் புல் வளர்க்கும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளனர். பின்னாக்கு முதலியவை போதுமான அளவு கிடைப்பதில்லை. எனவே, மிகுதியான அளவில் தீவனம் கிடைக்கச் செய்வதற்காக புல் வளர்க்கும் பரப்பளவை விரிவுபடுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. துறையினர் தங்களது பிரிவுகளிலிருந்து கிடைக்கும் கழிவு நீரையும் எருவையும் கொண்டே பெருமளவில் புல் வளர்த்தனர். புல் வளர்த்தலை விரிவுபடுத்தவதற்காக போதுமான அளவுக்கு நீர் கிடைக்காததால் பாசன வசதி செய்வதற்காக புதிய கிணறுகள் தோண்டப்படுகின்றன. தீவனப் புல்வகை அதிகப் பாப்டலில் பயிரிடப்படுவதைச் சாத்தியமாக்குவதே இதன் நோக்கமாகும்.

பண்ணைக்குள் பனை மரங்கள் ஏராளமாக வளர்ந்திருக்கின்றன. அவை மாநிலப் பனைவெல்லக் கூட்டுறவு நிறுவனத்திற்கு மரம் ஒன்றுக்கு 50 காசு வீதம் குத்தகைக்கு விடப்பட்டுள்ளன. பழ படுவதைச் சாத்தியமாக்குவதே இதன் நோக்கமாகும்.

குறைந்த செலவில் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கென 12-7-1966 முதல் இப்பண்ணையில் கால்நடைக் கலவைத் தீவனம் தயாரிக்கப்படுகின்றது. அனுபவ அடிப்படையில் சில விவதாசாரங்களில் பின்னாக்கு போன்றவை கலக்கப்படுகின்றன. பண்ணையில் உள்ளவர்களும், கிராமத்திலுள்ள கால்நடை வளர்ப்பவர்களும் இந்தத் தீவனக் கலவையை விரும்பிக் கேட்கின்றனர். இதற்கென, சென்னை பால் வழங்கு சங்கத்திடமும், வேலூர் பால் வழங்கும் சங்கத்திடமும் உள்ள தீவனக் கலவைப் பிரிவுகளை பால் பண்ணைத் திட்டம் எடுத்துக்கொண்டு பயன்படுத்தி வருகிறது. இவ்விரு நிலையங்களும் பால் பண்ணையில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

(v) கால்நடை கலவைத் தீவனம் தயாரித்து வழங்குவதற்காக மாதவரத்தில் கால்நடைத் தீவனப் பிரிவு ஒன்றை தொடர்க்கும் திட்டத்திற்கு அரசாங்கம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. உணவு உதவும் உலக நாடுகள் திட்டத்தின் மூலம் நிதி உதவி பெறும் இத் திட்டத்தின் கீழ் மதுரைப் பிரிவுக்கும் தனித் தனியாக 2,500 மெட்ரிக் டன்கள் அளவு தானியம் மூன்றாண்டுக் கால அளவுக்கு வழங்கப்படும். இத் தீவனப் பிரிவுக்குத் தேவையான தானியங்களில் 1/3 பங்கு இதன் மூலம் சரிக்கட்டப்படும். தேவைப்படும் எஞ்சிய 2/3 பங்கு தானியங்கள் அரசாங்கச் செலவில் உள்ளூரிலேயே வாங்கப்பட வேண்டும். உணவு உதவும் உலக நாடுகள் திட்டம் தானியங்களை வழங்கத் தொடங்குகின்றது. இத் திட்டத்திற்காக வாங்கப்பட வேண்டிய யந்திரம் குறித்த

[1968 மார்ச் 25]

விவரம் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. உணவு உதவும் உலக நாடுகள் திட்டத்தின்கீழ் பெறப்பட்ட தானியங்களும் அரசாங்கம் அளிக்க வேண்டியுள்ள 2/3 பங்கு தானியங்களும் மும்முரக் கால் தடை வளர்ப்பு திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் பகுதிகளில் முழுவதுமாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியில் கால்நடை வளர்ப்பில் முழு கவனம் செலுத்தி பால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதே இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

(vi) பண்ணையில் உள்ள உரியதாரர்கள் ஒவ்வொருவரும் குறைந்தது 10 மாடுகளையாவது வைத்துவர வேண்டும். 10, 20 கறவை மாடுகள் அடங்கிய பிரிவுகளுக்கு உரிமங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு 10 கறவை மாடுகளுக்கும் 3 பால்வற்றிய மாடுகளையும் 3 கிடேரிக் கன்றுகளையும் வைத்துவர அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. மாடு ஒன்றுக்கு அன்றாடம் உரிமம் வழங்கும் கட்டணமாக 2 காசும் இட வசதிக்காக 13 காசும் வசூலிக்கப்படுகின்றது. ஓராண்டுக்கு மேலான கிடாரிக் கன்று குறித்து அது கன்று ஈனும் வரை நாள் ஒன்றுக்கு 3 காசு வீதம் வசூலிக்கப்படுகின்றது. ஒரு வயதுக்கும் குறைந்த வயதுடைய கன்றுகள் குறித்து கட்டணம் வசூலிக்கப்படுவதில்லை. உரிமங்கள் பெறுவோர் பண்ணையில் குடியிருக்கும் இடத்திற்காகத் தனியாகக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகின்றது.

(vii) பண்ணையில் பாலுக்காகக் கொடுக்கப்படும் விலை.

(1)	(2)	(3)
எருமைப்பால்—	கோடையில் (எப்ரல் முதல் அக்டோபர் வரை.)	உபரியாகக் கிடைக்கும் போது (நவம்பர் முதல் மார்ச்சு வரை)
ரூ.	ரூ.	
5:5 சதவீதம் கொழுப்பு கலந்தது.		
9:0 சதவீதம் கொழுப்பு நீங்கிய— பிற பொருள்கள்.	0.96	0.92
6:0 சதவீதம் கொழுப்பு கலந்தது.		
9:0 சதவீதம் கொழுப்பு நீங்கிய— பிற பொருள்கள்.	0.98	0.94
6:5 சதவீதம் கொழுப்பு கலந்தது.		
9:0 சதவீதம் கொழுப்பு நீங்கிய— பிற பொருள்கள்.	1.00	0.96
பசும்பால்—		
3:5 சதவீதம் கொழுப்பு கலந்தது.		
8:5 சதவீதம் கொழுப்பு நீங்கிய— பிற பொருள்கள்.	0.82	0.82
4:0 சதவீதம் கொழுப்பு கலந்தது.		
8:5 சதவீதம் கொழுப்பு நீங்கிய— பிற பொருள்கள்.	0.84	0.84
4:5 சதவீதம் கொழுப்பு கலந்தது.		
8:5 சதவீதம் கொழுப்பு நீங்கிய— பிற பொருள்கள்.	0.86	0.86

1968 மார்ச் 25]

உரிமம் பெறுபவர் ஒருவர் குறைந்த அளவு 5½ லிட்டர் பசும் பாலையும் 4 லிட்டர் எருமைப் பாலையும் இடைவிடாமல் கொடுத்து வந்தால், அவருக்கு லிட்டர் ஒன்றுக்கு 2 காசு பூரிப்பூதியம் (Bouns) அனுமதிக்கப்படுகின்றது. இந்த அளவு மாடுகளைப் பண்ணையில் சேர்த்துக் கொள்வது குறித்து நிபந்தனைகளில் விதிக்கப்பட்டதாகும். உரிமம் பெற்றுள்ளவர்கள் இந்த ஆண்டில் சராசரி நாள் ஒன்றுக்கு 2.012 லிட்டர் பால் இப்பண்ணைக்கு வழங்குகின்றனர்.

(viii) இப்பண்ணையில் குடியேறும் உரிமைதாரர்கள் குறிப்பிட்ட குறைந்த அளவு கால்நடைகளையாவது வைத்துப் பேணி வர வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் இத் திட்டத்திற்குத் தேவையான பாலேத் தொடர்ந்து வழங்கிவர முடியும். அப்பொழுதுதான் அவர்களும் கணிசமான அளவுக்குப் பொருள் ஈட்ட முடியும். அரசாங்கம் இந்த உரிமைதாரர்களிடமிருந்து பாலேக் குறிப்பிட்ட விலையில் வாங்கிக் கொள்கின்றது. எனவே கால்நடைத் தீவனத்தின் விலை ஏற்றத்தினால் அவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துக் கொள்வது அவசியமாகும். எனவே 1965, ஆகஸ்டில் எந்த விலைக்குத் தீவனங்கள் வழங்கப்பட்டனவோ அதே விலையிலேயே கால்நடைத் தீவனங்கள் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டுமென அரசாங்கம் கட்டளையிட்டுள்ளது. சந்தை விலையில் ஏற்படும் விலையேற்றம் குறித்து அரசாங்கம் உதவித்தொகை வழங்குகிறது.

(ix) 1963-64-ல் இப்பண்ணையில் முழு அளவுக்கு மாடுகள் இருந்தன. 1964 டிசம்பரிலும், 1965 ஜனவரியிலும், கோமாரி நோய் பெருவாசியாக ஏற்பட்டதன் விளைவாக ஏராளமான மாடுகள் மாண்டன. அதனால் பல உரிமைதாரர்களுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டது. எனவே மாடுகள் இழந்ததால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட உரிமைதாரர்களுக்குச் சில சலுகைகள் வழங்கப்பட்டன. அவர்களுக்கு இடவசதி குறித்து அவர்களிடமிருந்து வாடகை வசூலிப்பதை நிறுத்துதல், அவர்களுக்கு நடுத்தரக் காலக் கடன்கள் வழங்குதல், அவர்கள் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன்கள் சிலவற்றை வசூலிப்பதை நிறுத்துதல், அவர்களிடமிருந்து கன்று வளர்ப்பதற்கான கட்டணங்கள் வசூலிப்பதை நிறுத்தி வைத்தல், எருமைகளுக்குக் கூடுதலாக 250 பகல் வற்றிய பசுக்களுக்காக மீட்புப்பண்ணை வசதிகளை ஏற்படுத்துதல் ஆகிய சலுகைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

(x) சென்னை மாநகரில் பாலின் விலை உயர்ந்துவிட்டதால் பால் பண்ணையில் கொடுக்கப்படும் விலையைவிட அதிக விலைக்குப் பால் விற்கலாமென்ற காரணத்தால் இப்பண்ணையிலிருந்து உரிம தாரர்கள் தொடர்ந்து பெருமளவில் வெளியேறினர். அவர்கள் விரைந்து வெளியே செல்வதற்கு கோமாரி நோய் கண்டது மற்றொரு காரணமாகும். ரூபாய் ஒரு கோடிக்குமேல் செலவு செய்து அமைக்கப்பட்ட வசதிகளை முழுதும் பயன்படுத்தும் நோக்கத்துடனும், அறிவியல் முறையில் பால் பண்ணை நடத்து

[1968 மார்ச் 25]

வதன் நன்மைகளைச் செய்யுமறையில் விளக்கிக் காட்டுவதற்காகவும் அப் பண்ணையில் அரசாங்கம் பால்பண்ணை ஒன்றை நிறுவ முடிவு செய்துள்ளது. இங்கு 4,000 கறவை மாடுகளை வைத்துப் பேணி வரலாம். இத்திட்டத்திற்கான குறைந்த அளவு பால் வழங்கு வதுடன் சரியான வளர்ப்பு முறைகளையும் கால்நடை வளர்ப்பின் பிற சிறப்பான முறைகளையும் பின்பற்றி சிறந்த இனக் கால்நடைகளைப் பெருக்குவதற்கு இப்பண்ணை பயன்படும். அரசாங்கப் பால் பண்ணை முதற்கண் 500 கறவை மாடுகளையும், 150 பால் மடத்த மாடுகளையும் கொண்டு 1965 டிசம்பரில் தொடங்கப்பட்டது. இம்மாடுகள் மாநிலத்திற்குள்ளேயும் மாநிலத்திற்கு வெளியிலிருந்தும் வாங்கப்பட்டன. கன்றுகள் வளர்ப்புப் பிரிவிலிருந்து உரிய வயதடைந்த கன்றுகள் அரசாங்க பால் பண்ணைக்கு மாற்றப் பட்டன. 1967-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ந் தேதியன்றைய நிலவரப்படி அரசாங்கப் பால் பண்ணையில் 504 மாடுகள் இருந்தன. நாளடைவில் 4,000 மாடுகளைக் கொண்ட பண்ணையாக இதை விரிவு படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது பிரிவுக்காக மாடுகளை வாங்கும் பணி இந்த ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டு 1968-69-ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து வாங்கப்படும். தற்போது அரசாங்கப் பால்பண்ணையில் சராசரி நாள் ஒன்றுக்கு 2,300 லிட்டர் பால் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.

3. கிராம பால் உற்பத்தி.

(i) கோமாரி நோய் பரவிய பின்னர் இப் பண்ணையில் பால் உற்பத்தி மிகவும் குறைந்துவிட்டது. நோய் பரவுவதற்கு முன் மொத்தம் சேகரிக்கப்பட்ட பாலில் பாதி அளவு செங்கல்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு ஆகிய அண்டை மாவட்டங்களிலுள்ள கிராமங்களிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்டது. செங்கல்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப் பள்ளி, தஞ்சாவூர், மதுரைப் பகுதி ஆகிய இடங்களிலிருந்து முக்கியமாகப் பால் சேகரிக்கப்படுகின்றது. பண்ணையில் பால் உற்பத்தி குன்றிய காரணத்தினால், இம்மாவட்டங்களில் பால் வாங்குதல் விரிவாக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் (ஈரோட்டிலுள்ள பால் பண்ணைக்குக் கூடுதலாக) வேலூருக்கு அருகிலுள்ள சாத்துவச்சேரியிலும், வாணியம்பாடியிலும் குளிர்ப்பதன பொறிகள் நிறுவப்பட்டன. பாலுச்செட்டிச்சத்திரம், வாலாஜாபாத் ஆகிய இடங்களில் குளிர்ப்பதன நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டன. தாரமங்கலத்திலும், திண்டிவனத்திலும், விழுப்புரத்திலும், நாகப்பட்டினத்திலுள்ள வேலிப்பாளையத்திலும், மாயூரத்திலுள்ள கொரநாட்டிலும், பண்ணாருட்டிலும் குளிர்ப்பதன நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டன. மாடுகளை வாங்குவதற்காக குறுகிய கால கடன்களும் நடுத்தரக் காலக் கடன்களும் வழங்கப் பட்டன. 1967-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1-ந் தேதி முதல் டிசம்பர் 31-ந் தேதி வரையில் உரிமைதாரர்களுக்கு ரூ. 63,200 கடனாக வழங்கப் பட்டது. கால்நடை உரிமைதாரர்கள் அவற்றை அறிவிக்க

1968 மார்ச் 25]

முறைக்கேற்ப பேணி வருவதற்கு உதவி புரியவும் அவர்களுக்குத் தக்க ஆலோசனை கூறவும் பால்பண்ணை பிரிவுப் பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். குறிப்பாக இனப் பெருக்கத்திற்கு கால் நடை வளர்ப்புத் துறை செய்து தரும் வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் உதவுவதற்கும் இப்பணியாளர் நியமிக்கப்பட்டனர். பாலேத் தரங்குழையாது வழங்குவதற்கும் சுகாதார முறையில் பால் உற்பத்தி செய்வதற்கும் விரிவுப் பணியாளர் உதவுகின்றனர். செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு சாலூர், மதுரை, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் சேகரிக்கப்படும் பாலேத் தொடக்க வேலையாகக் குளிரவைத்து அல்லது பாஸ்டர் முறையில் பதப்படுத்தி பால் வண்டிகளில் சென்னைக்கு எடுத்து வருகிறார்கள். உபரி பால் மட்டுமே சேகரிக்கப்பட்டு நகர்ப்புறங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. இதற்காகப் பால் உற்பத்தி வாய்ப்புகள் மதிப்பிடப்படுகின்றன.

(ii) பால் வழங்கு சங்கங்களும் அரசாங்கப் பால் வழங்கு திட்டத்தினரும் கிராமச் சங்கங்களுக்கு அளிக்கும் விலை அந்தந்த இடத்திற்கேற்ப மாறுபடுகிறது. பால் பண்ணையில் எருமைப் பாலுக்கு லிட்டர் ஒன்றுக்கு 1 ரூபாய் வீதமும் பசும் பாலுக்கு லிட்டர் ஒன்றுக்கு 86 காசு வீதமும் அண்மைக் காலம் வரையில் வழங்கப்பட்டு வந்தது. சென்னைப் பால் பண்ணைத் திட்டத்திற்குத் துணைப் பிரிவாக இயங்குவதும் பாஸ்டர் பக்குவ முறைப் பொறி அமைந்துள்ள துமான ஈரோட்டுப் பகுதியிலும் பாலுக்கு லிட்டர் ஒன்றுக்கு 78 காசு கொடுக்கப்படுகிறது. தஞ்சாவூரிலும் இதே விலை கொடுக்கப்படுகிறது. வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் எருமைப் பாலுக்கு லிட்டர் ஒன்றுக்கு 80 காசு வீதமும் பசும் பால் லிட்டர் ஒன்றுக்கு 72 காசு வீதமும் கொடுக்கப்படுகிறது. மதுரை பால் பண்ணைத் திட்டத்தில் லிட்டர் ஒன்றுக்கு 80 காசு வீதம் கொடுத்துப் பால் வாங்கப்படுகிறது.

(iii) பால் உற்பத்திக்கான வாய்ப்பு உள்ளவையும் பாலேச் சேகரிப்பதற்கான உபரி பால் குறைந்த விலையில் கிடைக்கக்கூடிய வையுமான கிராமப் பகுதிகளில் ஆய்வு நடத்தியதன் அடிப்படையிலேயே பால் பண்ணைகள், குளிர்ப்பதன நிலையங்கள், பெருமளவில் பாலேக் குளிரச் செய்யும் நிலையங்கள் ஆகியவை குறித்த திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. நவீன பால் குளிர்ப்பதன நிலையங்களையும் பால் பண்ணை நிலையங்களையும் நிறுவியுள்ளதனால் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு பால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கப்படுகிறது. மேலும் நிலையான துணை வருவாய் உள்ளது. மேலும் நிலையான துணை வருவாய் கிடைக்கவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

(iv) அந்தந்தப் பகுதிகளில் கால்நடைகளைப் பெருக்குவதற்கு வகை செய்யும் நோக்குடனேயே கறவை மாடுகளை வாங்குவதற்குக்

[1968 மார்ச் 28]

கடன் வழங்கப்படுகிறது. கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள குடியானவர்கள் பால்பண்ணை நடத்துவதைத் தங்கள் முக்கிய தொழிலுடன் துணைத் தொழிலாக மேற்கொண்டால் மட்டுமே குறைந்த கிராமச் செலவிலிருந்து நலன்கள் கிடைக்கும். கடன் வாங்குவோர் தாங்கள் வாங்கிய மாடுகளைப் பால் வற்றிய காலத்தில் கடன்களுக்கென விற்றுவிடாமல் பாதுகாப்புடன் கன்றுகளையும் வளர்க்க வேண்டும். பால் கறவை முடிந்தவுடன் பெரும்பாலும் மாடுகள் விற்றுவிடப்படுகின்றன. எனவே அளிக்கப்படும் கடன் உதவியால் கறவைக் காலத்திற்கு, அதாவது 7 முதல் 8 திங்கள் வரையில் உள்ள கால அளவிற்குத்தான் நீடிக்கின்றது. இயல்பான பால் உற்பத்தியின் அளவை நிலையாகப் பேணி வருவதற்கு ஒவ்வோர் ஆண்டும் கடன் வழங்க வேண்டியுள்ளது. நிறையப் பால் வழங்கும் உயர் இன மாடுகளை வாங்குவதற்கு நடுத்தரக் காலக் கடனும் வழங்கப்படுகிறது.

4. பால் வழங்கல்.

கிராமப்புறங்களிலிருந்தும் பால் பண்ணையிலிருந்தும் சேகரிக்கப்படும் பால் மாதவரம், மத்திய பால் பண்ணைக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகிறது. அங்கு பாஸ்டர் முறையில் பக்குவப்படுத்தப்பட்டு சென்னை மாநகரில் வாழும் குடிமக்களுக்கு நகரிலுள்ள பல பணி மனைகள் மூலமாகவும் வழங்கப்படுகிறது. அன்றாடம் இரண்டு முறை குறிப்பிட்ட நேரத்தில் பால் வழங்கப்படுகிறது. மருத்துவ மனை போன்றவற்றிற்கு மொத்தமாகவும் பால் வழங்கப்படுகிறது.

பால் பண்ணைத் திட்டத்திலிருந்து பொதுமக்களுக்குப் பால் வழங்கப்படுவதற்காக சென்னை மாநகரின் பல வட்டாரங்களில் 77 பணி மனைகள் தற்போது உள்ளன.

பொது.

மாதவரம் மத்திய பால் பண்ணை 1965-66-ல் நாள் ஒன்றுக்கு 21,700 லிட்டர் பால் உற்பத்தி செய்தது. 1966-67-ல் இந்த அளவு 25,800 ஆக அதிகரித்தது. நடப்பாண்டில், இந்த அளவு 37,800 லிட்டராக அதிகரித்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறாக 1965-66 உற்பத்தியைவிட 1967-68-ல் உற்பத்தி 70 சத வீதம் அதிகரித்துள்ளதைக் காணலாம். 1967-68-ல் இப் பால் பண்ணை வழங்கிய பாலின் விற்பனை விலை கீழ்க்கண்டவாறாகும்:—

பால் சில்லரை விற்பனை விலை.

	லிட்டர் ஒன்றுக்கு.
எருமைப்பால்	ரூ. காச.
	1 24
பசும்பால்	1 04
பதமான பால்	1 00

1968 மார்ச் 25]

வணிகர்கள் அல்லாத தனிப்பட்டவர்களுக்கு மொத்தமாக வழங்கப்படும் பால், வணிகர்களுக்கு வழங்கப்படும் பால், தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கு வழங்கப்படும் பால் ஆகியவற்றின் பாலின் விலை வேறுபடுகிறது. இவை குறித்து தனிப்பட்ட முறையில் செய்யப் படவேண்டிய ஏற்பாடுகளைக் கருத்தில் கொண்டு இவற்றின் விலை முடிவு செய்யப்படுகிறது.

5. மதுரை பால் பாதுகாப்புத் திட்டம்.

(i) யூனசெஃப் (UNICEF) நிறுவன உதவியுடன் மதுரை பால் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத் திட்டத்திற்கு மொத்தச் செலவு ரூ. 114 லட்சமாகும். இதில் யூனசெஃப் நிறுவனம் வழங்கிய பொறிகள் முதலானவற்றின் மதிப்பாகிய ரூ. 33 லட்சமும் அடங்கும். 50,000 லிட்டர் பாலைப் பதப்படுத்தக்கூடிய பொறி ஒன்று முதற்கண் இங்கு நிறுவப்பட்டுள்ளது. பின்னர் இந்த அளவினை விரிவுபடுத்துவதற்கு இதில் வசதியுள்ளது. கிராமப் பகுதிகளிலிருந்து பாலைச் சேகரித்து தலைமைப் பால் பண்ணைக்கு பால் வழங்குவதை எளிதாக்கும் பொருட்டு தற்போது விருதுநகரிலும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலும் திண்டுக்கல்லிலும் செயல்பட்டு வரும் குளிர்ப்பதன நிலையங்களோடு மேலும் பல இடங்களில் குளிர்ப்பதன நிலையங்களை நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(ii) யூனசெஃப் உதவித் திட்டத்தின் முக்கியக்கூறு குறைந்த கொழுப்புச் சத்துள்ள பால் மலிவு விலையில் வழங்கப்படுவதாகும். யூனசெஃப் நிறுவனத்திடமிருந்து மானியமாகப் பெற்ற பாற் பண்ணைப் பொறிகள், கருவிகள் ஆகியவற்றின் மதிப்பைப்போல் 1½ மடங்குத் தொகை, மலிவான விலைக்குப் பால் வழங்குவதற்காக அந்த நிறுவனத்தால் உதவித் தொகையாக வழங்கப்படுகின்றது. குறைந்த வருமானத் தொகுதியினரின் உடல் நலத்திற்காக குறைந்த கொழுப்புச் சத்துள்ள பால் வழங்கப்படுகிறது. உதவித் தொகை 10 ஆண்டுக்கால அளவிற்கு வழங்கப்படும். லிட்டர் ஒன்றுக்கு 10 காசு வீதம் குறைந்த விலையில் இந்தப் பால் விற்கப்படும். இந் நிலையம் இந்தியப் பிரதம மந்திரி திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களால் 7-1-1967-ல் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. பால் பண்ணைத் திட்டத்தை 11-6-1967-ந் தேதி அன்று முதலமைச்சர் அவர்கள் தொடங்கி வைத்தார்.

(iii) மதுரையில் இந்த தலைமைப் பால் பண்ணை செயல்படத் தொடங்கியதிலிருந்து கிராமப் பகுதிகளிலிருந்து பாலைச் சேகரிக்கும் பணி முனைந்து செய்யப்பட்டது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலும் விருதுநகரிலும் திண்டுக்கல்லிலும் உள்ள குளிர்ப்பதன நிலையங்களைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் பால் சேகரிக்கும் வேலை முழுமுடிவடைந்த பட்டதனால் பால் ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. சேகரிக்கப்படும் பால் குளிர்ப்பதன நிலையங்களில் முதலில் பக்குவப்படுத்தப்பட்டு தலைமைப் பால் பண்ணைக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகிறது.

[1968 மார்ச் 25]

மதுரையில் பால் விற்பனை 11—6—1967 அன்று தொடங்கப்பட்டது. பொதுமக்களின் தேவையை நிறைவேற்றுவதற்காக நகரின் பல் வேறு பகுதிகளிலும் 32 பணிமனைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட குறைந்த வருவாய் தொகுதியினருக்குக் குறைந்த விலையில் வழங்கப்படும் பால் திட்டத்தை 2—10—1967 தேதியன்று மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் தொடங்கி வைத்தார். உபரியாக உள்ள பால் சென்னை பால் பண்ணைக்கு அனுப்பப்படுகிறது. இந்தப் பால் இதற்கெனவே தயாரிக்கப்பட்ட பால் வண்டிகளில் சென்னை மாநகருக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது.

(iv) மதுரை பால் பண்ணை இப்போது நாள் ஒன்றுக்கு 14,000 லிட்டர் பால் உற்பத்தி செய்து வருகிறது. இதில் 7,100 லிட்டர் பால் மதுரையிலுள்ள குறைந்த வருவாய்த் தொகுதியினர் உட்பட பொதுமக்களுக்கு விற்கப்படுகிறது. எஞ்சிய பால் மாதவரம் மத்திய பால் பண்ணைக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

6. கூட்டுறவு.

(i) இம் மாநிலத்திலுள்ள பால் பண்ணைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அனைத்தும் பால் உற்பத்தி-கால்நடை மேம்பாட்டு ஆணையரின் அதிகாரத்தின் கீழ் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வந்துள்ளன. மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அனைத்தும் ஒருவர் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வந்துள்ளதால் கால் நடை மேம்பாட்டிற்கும் பால் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கும் நல்ல வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. எங்கெங்கெல்லாம் பால் உபரியாகக் கிடைக்கிறதோ அங்கிருந்தெல்லாம் அது சேகரிக்கப்பட்டு பால் தேவைப்படும் மற்றப் பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றது. பால் உற்பத்தி-கால்நடை மேம்பாட்டு ஆணையர், கூட்டுறவு பால் பண்ணை-பால் வழங்கல் திட்டத்தின் கீழ் செயல்படும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பதிவாளரின் அதிகாரங்களுையுடையவராவார். இம் மாநிலத்தில் 2,632 கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் 23 யூனியன்களும் உள்ளன. பால் வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் உறுப்பினர்கள் கறவை மாடுகளை வாங்குவதற்காக 1—4—1967 முதல் 31—12—1967 வரை ரூ. 19.23 இலட்சம் நடுத்தரக் காலக் கடனாகவும், குறுகிய காலக் கடனாகவும் இச் சங்கங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்ட பெருந் திட்டங்கள் பற்றிய விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டு உள்ளது:—

பாஸ்டர் பக்குவமுறைப் பொறி, திருச்சி.

திருச்சி-ஸ்ரீரங்கம் கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கம் மாநில அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் நிறுவியுள்ள பாஸ்டர் பொறி மணிக்கு 2,000 லிட்டர் பாலைப் பதப்படுத்தும். இதற்கு மாநில அரசாங்கம் பாதித் தொகையை உதவியாகவும், பாதித் தொகையைக் கடனாகவும் வழங்கியுள்ளது. இந்த இயந்திரச்சாலையை நிறுவுவதற்கு மொத்தம் ரூ. 17.2 இலட்சம் செலவாகியது. இது 4—4—1966-ஆம்

1968 மார்ச் 25]

தேதியன்று செயல்படத் தொடங்கியது. இச் சங்கம் இப்போது நாளொன்றுக்கு 5,500 லிட்டர் பாலைப் பதப்படுத்துகின்றது. முதற்கண் இத் திட்டத்திற்கென தொழில் துட்பப் பணியாளர்கள் இலவசமாக மூன்றாண்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

(iii) பாஸ்டர் பக்குவமுறைப் பொறி, தஞ்சாவூர்.

மணிக்கு 2,000 லிட்டர் பாலைப் பதப்படுத்தக்கூடிய பாஸ்டர் பொறி ஒன்று தஞ்சாவூரில் உள்ள தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கத்தினால் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இதற்காகச் செலவிடப் பட்ட ரூ. 17.74 இலட்சம் மாநில அரசாங்கத்தினால் பாதி உதவித் தொகையாகவும் பாதி கடனாகவும் சங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்டது. பணிகள் அனைத்தும் முடிவடைந்து, இந்த நிறுவனம் செயல்பட்டு வருகின்றது. இச் சங்கத்திற்கு தொழில் துட்பப் பணியாளர்கள் இலவசமாக மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளனர். இச் சங்கம் தற்போது சுமார் ஆன்றாடம் 7,000 லிட்டர் பாலைப் பதப்படுத்தி வருகின்றது.

(vi) கன்னியாகுமரியில் உள்ள பொறி.

இப்பால் பக்குவ முறைப் பொறி அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான மொத்தச் செலவு ரூ. 3.974 இலட்சம். இத்தொகையை பாதி உதவித் தொகை, பாதி கடன் என்ற அடிப்படையில் அரசாங்கம் வழங்கியுள்ளது. இந்த நிறுவனம் 28-4-1965 முதல் செயல்பட்டு வருகின்றது. இப்பொறி மூலம் மணிக்கு 1,000 லிட்டர் பாலைப் பதப்படுத்த முடியும். இந்த நிறுவனம் தற்போது நாளொன்றுக்கு 3,400 லிட்டர் பாலைப் பதப்படுத்தி வருகிறது.

(v) பாஸ்டர் பக்குவ முறைப் பொறி, சிதம்பரம்.

பாஸ்டர் பக்குவமுறைப்பொறி ரூ. 6 லட்சம் செலவில் நிறுவப் பட்டது. இதில் பாதி உதவித் தொகையாகவும் பாதி கடனாகவும் அரசாங்கம் வழங்கியுள்ளது. 1967-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 1-ம் தேதி முதல் இந்த நிலையம் முறையாகச் செயல்படத் தொடங்கியது. உபரியாக உள்ள பால் சென்னை மாநகருக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது. இந்த நிலையத்தில் ஒரு மணிக்கு 1,000 லிட்டர் பாலைப் பதப்படுத்த முடியும்.

இச் சங்கம் தற்போது நாளொன்றுக்கு 1,200 லிட்டர் பாலைப் பதப்படுத்தி வருகின்றது.

(vi) பாலைக் குளிரவைக்கும் நிலையம், திருப்பூர்.

திருப்பூர் கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கத்தினால், ரூ. 3.545 லட்சம் செலவில் அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் குளிரவைக்கும் நிலையம்

[1988 மார்ச் 25]

ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கம் இத்திட்டத்திற்கு பாதி உதவித் தொகையாகவும், பாதி கடனாகவும் வழங்கியுள்ளது. இந்த நிலையத்தில் மணிக்கு 1,000 லிட்டர் பாலைக் குளிரவைக்க முடியும். இந்த நிலையம் 1967-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் 13-ம் தேதி முதல், முறையாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது. இந்த நிலையம் உபரி பாலை பால் பண்ணைத் திட்டத்திற்கு வழங்குகிறது. இந்த நிலையம் தற்போது அன்றாடம் சுமார் 2,700 லிட்டர் பாலைக் குளிரவைக்கின்றது.

(vii) உதகமண்டலம் கூட்டுறவுப் பால் வழங்கு சங்கம்.

அதிகமாக உற்பத்தியாகும் பாலைக் கையாளுவதற்கும், கிடைக்கக்கூடிய உபரி பாலின் அளவை அதிகரிப்பதற்கும் உதகமண்டலம் கூட்டுறவு பால் வழங்கு சங்கத்திற்கு வசதியளிப்பதற்காக, அந்தச் சங்கத்திற்கு ரூ. 2.75 லட்சம் உதவித் தொகையாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது. பாலைக் கையாளுவதற்கான பொறிகளையும், இயந்திரங்களையும் வாங்குவதற்காக இத் தொகை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் தொகையில் 50 சதவிகிதம் உதவித்தொகையாகவும் 50 சதவிகிதம் கடனாகவும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. உதகமண்டலம் பால் வழங்கு சங்கம் உபரி பாலை பால் பண்ணைத் திட்டத்திற்கு வழங்குகிறது. இந்தச் சங்கம் அன்றாடம் சுமார் 7,000 லிட்டர் பாலைக் கையாளுகிறது.

(viii) காரைக்குடி, திருச்சி, தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களில் கால்நடைத் தீவனக் கலவைப் பிரிவுகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. திருச்சியிலும் தஞ்சாவூரிலும் உள்ள பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. காரைக்குடியிலுள்ள பிரிவு விரைவில் பணியைத் தொடங்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(ix) கால்நடை மீட்புப் பண்ணைகள்.

தஞ்சாவூரில் ரூ. 1.738 லட்சம் செலவில் கால்நடை மீட்புப் பண்ணை ஒன்றை அமைப்பதற்கான திட்டம் ஒன்று தஞ்சாவூர் கூட்டுறவுப் பால் வழங்கு சங்கம் செயல்படுத்தி வருகின்றது. இதற்கான செலவில் 75 சதவிகிதம் கடனாகவும், 25 சதவிகிதம் உதவித் தொகையாகவும் அளிக்கப்படுகிறது. இப்பணி நிறைவேறி வருகின்றது.

(x) தீவனப் பண்ணைகள்.

தாமலிலும், பெருநகரிலும், தீவனப் பண்ணை ஒன்றை நிறுவும் வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

7.. கிராமப் பால் பண்ணை விரிவுப் பணி.

(i) கறவை மாடுகளுக்கு முறையாகத் தீவனம் அளிப்பதிலும், அவற்றை வளர்ப்பதிலும் நிர்வகிப்பதிலும், கிராம மக்களுக்குப்

1968 மார்ச் 25]

பயிற்சி அளிக்கும் பொருட்டு மாட்டுத் தொழுவங்கள், வண்டி போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(ii) கிராமப்புறங்களில் பாலைச் சேகரிக்கும் பணியை மேம்படுத்துவதற்காக, கருவிகளும், வண்டிகளும் வாங்குவதற்கு பால் வழங்கு யூனியன்களுக்கும் சங்கங்களுக்கும் கடன் உதவி அளிக்கப்பட்டது.

(iii) பால் பண்ணை விரிவுப் பணியாளர்கள், பால் உற்பத்தி நிலையங்களை அமைப்பதிலும், சுகாதார முறையில் பால் உற்பத்தி செய்வது குறித்த தொழில் துட்ப ஆலோசனை வழங்குவதிலும் இச்சங்கங்களுக்கு உதவி புரிந்து வந்துள்ளனர்.

8. சென்னை பால் பண்ணைத் திட்டமும் மதுரை பால் பண்ணைத் திட்டமும் நல்ல தரமான நிலையில் உள்ள பால் மக்களுக்கு நியாய விலையில் தொடர்ந்து வழங்கி வருகின்றன. பொது மக்களுக்கு வழங்கப்படும் பாலின் விலை இவ்வாண்டு அதிகரிக்க வில்லை. மதுரையில் பொதுமக்களுக்குத் தேவையான பால் வழங்கப்படுவதுடன் ஏழை மக்களுக்கும் சத்துள்ள நல்ல தரமான பால் குறைந்த விலைக்கு வழங்கப்படுகின்றது. சாதாரணமாக பால் அருந்த வழியின்றி வாழும் ஏழை எளியவர்கள் நல்ல தரமான பால் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி அருந்த இது அருமையானதொரு வாய்ப்பு அளிக்கின்றது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS